

Det er helt det samme, vi hører nu.

Vi må have mistillid til alle magthavere, hvad enten de er socialdemokrater, radikale, konservative eller venstrefolk. Grundlaget i vort folkestyre er, at vi ikke udstyrer nogen med fuldmagter.

SF gjorde også meget ud af troværdigheden og syntes, det var en god ting, men kunne altså ikke se de problemer, der var i det og mente, at arbejdsforholdene bliver umuliggjort i Miljø- og Energiministeriet. De vil da blive fremmet, hvis de ikke skal tage sig af disse ting og i stedet kunne få lov til at tage sig af konsekvensanalyser af tallene. Det var da mere interessant at sætte Miljø- og Energiministeriets folk til det, og så ville tingene blive gjort hurtigere og gjort af folk, der var statistisk uddannede og kendte alle de lumske fælder. Sidder man kun og fedter med en enkelt statistik, begår man mange flere af de klassiske fejltagelser ved udarbejdelse af statistikker. Vi har brug for nogle statistisk faglige folk til at være dybt involveret i disse ting.

Når SF's ordfører siger, at vurderinger, tolkninger og den slags ikke har noget med statistik at gøre, må jeg sige, at det har de. I hvert eneste lille led er man nødt til at lave afrundinger, vurdere tals validitet osv.

Dér er det igen: Det er ikke det politiske, der skal være det afgørende i de vurderinger.

Jeg synes, vi med amternes indsamling af vandkvaliteterne fra vores vandløb, hvor de bruger hver deres metode rundt om i amterne, netop har et godt eksempel på, hvor galt det går. Vi får, jeg vil ikke sige ubrugelige, men stærkt misvisende resultater. Vi må da sørge for, at vi bruger en ensartet metode, ellers får vi ikke et tal, vi kan bygge en politik på.

Hr. Bent Hindrup Andersen fra Enhedslisten, synes jeg, spillede med lidt mere åbne kort. Han var klar over, at det her handlede om magt. Den, der sidder på tallene, har altså også en mulighed for at påvirke dem. Jeg synes, det var en frejdig og korrekt udmelding. Sådan er virkelighedens verden.

Men der var andre ting, jeg var uenig i. Jeg har nævnt det med, at dette skulle dække over et nederlag, men det er altså ikke tilfældet. Det er et ønske om, at uanset hvilken regering der er i Danmark, handler debatten ikke om statistikens validitet, men om de emner statistikken viser, dvs. den førte miljøpolitik. Så vil vi være kommet et langt skridt videre i den miljøpolitiske debat i Danmark.

Derfor er jeg bedrøvet over, at forslaget ikke blev bedre modtaget.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må indrømme, at det ikke var min hensigt fra starten af behandlingen af beslutningsforslaget, at jeg skulle på talerstolen en gang til; men det føler jeg desværre er nødvendigt.

Jeg bliver nødt til fra denne talerstol at tage endda meget klar afstand fra de insinuerende bemærkninger, der er gjort, om en lang række offentlige institutioner og personer, herunder Rigsstatistikeren, Danmarks Statistik, Miljøstyrelsen m.fl. Jeg mener ikke, at den måde at argumentere på fremmer noget som helst af det, jeg i øvrigt troede vi var enige om at fremme.

Jeg må sige, at jeg tager klar afstand fra det.

Så vil jeg godt udbyde et par ting. Det er fuldstændig ud i det blå, hvis jeg må tillade mig at bruge sådan et populistisk udtryk, i fuld alvor at forestille sig, at man skulle flytte al dataindsamling på miljøområdet, energiområdet og naturområdet fra et hav af institutioner under Miljø- og Energiministeriet til Danmarks Statistik. Det er fuldstændig umuligt sagligt at argumentere for den slags ting.

Dernæst fremgår det klart af bestemmelserne i forbindelse med Danmarks Statistiks arbejde med en lang række statistikområder, herunder miljøstatistikken, at man skal bruge den faglige ekspertise, der er rundt omkring i systemerne, bl.a. dér, hvor man indhenter dataene. Det er derfor, man har aftaler om, hvorledes det samarbejde skal foregå. Det gjorde jeg meget detaljeret rede for på et samråd, jeg tror det var i Det Politisk-Økonomiske Udvalg i marts måned 1995; undskyld hvis jeg tager fejl af udvalgene i den sammenhæng, men jeg mener, det var PØ-udvalget. Det er derfor Rigsstatistikeren, Danmarks Statistik, Økonomiministeriet og bl.a. Miljøministeriet og Miljøstyrelsen er i løbende dialog om disse spørgsmål.

Miljøstatistikken er jo ikke noget gammelt, veletableret i Danmarks Statistik. Det er et nyt område, der er ved at blive opdyrket og udviklet, og det foregår i øvrigt, nøjagtig som hr. Langkilde gjorde rede for det, i internationale sammenhænge, og miljøfaglige statistiske spørgsmål behandles jo internationalt. Udviklingen af det grønne nationalregnskab, som vi lidt populært kalder det, er jo en ting, der foregår i FN-regi og på en lang række internationale niveauer, og dér er Danmarks Statistik med, og det er vi også på de andre miljøspørgsmålsom-